

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120228478
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6120228478.3

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, Bratislava-Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpený advokátom : JUDr. Oskar Chnápko, advokátska kancelária so sídlom Banská Bystrica, Komenského 3, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: I. R., T. XX.XX.XXXX, H. T. U. Č.. XXX, o zaplatenie sumy 154,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 154,85 eur s príslušenstvom. Takýto návrh odôvodnil tým, že dňa 06.11.2018 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti O2 Slovakia, s. r. o. na žalobcu s tým, že v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je žalovaný uvedený pod referenčným číslom XXXXXXXX. Medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaným tak bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb v znení dodatku, na základe ktorej bol žalovanému aktivovaný program služieb, pričom žalovaný sa zaviazal pravidelne splácať cenu za poskytovanie verejných služieb podľa cenníka. Následne spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. podľa uzavretej zmluvy poskytla žalovanému služby, ktoré si vyúčtovala faktúrami, a to faktúrou zo dňa 22.03.2017 znejúcou na sumu 82,98 eur, faktúrou zo dňa 22.04.2017 znejúcou na sumu 52,40 eur, faktúrou zo dňa 22.05.2017 znejúcou na sumu 15,11 eur ako aj faktúrou zo dňa 22.06.2017 znejúcou na sumu 4,36 eur. Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradil vystavené faktúry, pričom právny predchodca žalobcu ho upomienkami opakovane vyzval k úhrade týchto dlžných faktúr, avšak k ich úhrade nedošlo. Žalobcovi tak vznikla voči žalovanému nezaplatením faktúr pohľadávka, ktorú žalovaný napriek upomienkam ku dňu podania žaloby neuhradil, v dôsledku čoho sa dostal aj do omeškania.

2. O podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu bolo rozhodnuté upomínacím súdom, ktorý vydal platobný rozkaz dňa 24.02.2020, pričom ten sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto upomínací súd v zmysle § 10 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní dňa 21.10.2020 vyzval právneho zástupcu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Právny zástupca žalobcu následne elektronickým podaním požiadal upomínací súd, aby sa pokračovalo na príslušnom súde v súdnom konaní voči žalovanému. Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd dňa 27.10.2020 postúpil predmetný spor Okresnému súdu Levice.

3. Tunajší súd doručil žalovanému žalobu do vlastných rúk, a to dňa 22.12.2020 s tým, že ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa vyjadril k podanej žalobe. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril a počas celého konania bol nečinný.

4. Následne súd na prejednanie žaloby nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu a žalovaný. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby sa rozhodlo v jeho neprítomnosti. Žalovaný napriek tomu, že mal predvolanie doručené, tak sa nedostavil na pojednávanie a svoju neúčast' neospravedlnil. Z uvedených dôvodov súd vykonal pojednávanie v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

5. Súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy a to: postúpenie vecí, návrh na vydanie platobného rozkazu, podací hárok (čl. 9-11), faktúry (čl. 11-15), zmluva o poskytovaní verejných služieb (čl. 16-17), dodací list (čl. 18), oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018, pokus o zmier zo dňa 17.05.2017, platobná rekapitulácia (čl. 20), predžalobná výzva zo dňa 22.10.2019, upomienka za neuhradené faktúry zo dňa 24.04.2017, odstúpenie od zmluvy zo dňa 29.05.2017, prehľad telefónnych čísel (čl. 22), podací hárok (čl. 23-24), výzva na zaplatenie zo dňa 22.10.2019, zmluva o postúpení pohľadávok č. 4243 zo dňa 06.11.2018, dodatky k zmluve o postúpení pohľadávok (čl. 29), prílohy č. 1 (čl. 30), príloha č. 2 (čl. 30), platobný rozkaz zo dňa 24.02.2020, výzva upomínacieho súdu zo dňa 21.10.2020, návrh na pokračovanie v súdnom konaní (čl. 40), upovedomenie o postúpení vecí, uznesenie (čl. 46), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 57), pokus o zmier zo dňa 17.05.2017 (čl. 58), platobná rekapitulácia (čl. 58), elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 65) a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový stav vecí:

6. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť O2 Slovakia, s. r. o. a žalovaný uzavreli dňa 03.11.2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej poskytoval právny predchodca žalobcu žalovanému elektronické služby - O2 Paušál Modrý - 100 minút s tým, že ten sa zaviazal uhrádzať dojednané poplatky za takéto služby. Podľa dodacieho listu zo dňa 03.11.2016 si žalovaný prevzal SIM kartu. Následne právny predchodca žalobcu žalovanému vystavil faktúru zo dňa 01.05.2017 znejúcu na sumu 62,40 eur, faktúru zo dňa 01.06.2017 znejúcu na sumu 60,11 eur, faktúru zo dňa 01.07.2017 znejúcu na sumu 4,36 eur a faktúru zo dňa 01.04.2017 znejúcu na sumu 88,98 eur. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 10.12.2018, ktorý bol adresovaný žalovanému na adresu uvedenú v predmetnej zmluve oznámil, že zmluvou o postúpení pohľadávok č. 4243 zo dňa 06.11.2018 postúpil pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému v celkovej výške 154,85 eur na žalobcu. Takéto oznámenie bolo zasielané žalovanému prostredníctvom pošty dňa 13.12.2018, čo vyplýva aj z podacieho hárka (čl. 9 a 10). Právny predchodca žalobcu tiež pokusom o zmier zo dňa 17.05.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 151,38 eur z dôvodu omeškania jednotlivých faktúr s tým, že z celkovej rekapitulácie vyplýva, že išlo o faktúry s dátumom splatnosti zo dňa 13.04.2017, fakturovaná suma 88,98 eur, faktúru s dátumom splatnosti zo dňa 12.05.2017 ktorou bola fakturovaná suma 62,40 eur. Právny predchodca žalobcu tiež upomienkou za neuhradené faktúry zo dňa 24.04.2017 vyzýval žalovaného na zaplatenie neuhradenej faktúry vo výške 88,98 eur. Listom zo dňa 29.05.2017 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy v zmysle § 44 ods. 8 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. v spojení s článkom 6, 7 písm. a) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb s tým, že odstúpením ku dňu 28.06.2017 zanikla takáto zmluva a žiadal žalovaného o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 151,38 eur najneskôr do 21.06.2017. Okrem toho bol predložený prehľad telefónnych čísel vedených pod účastníckym číslom XXXXXXXXXX ku dňu 29.05.2017, ako aj prehľad pohľadávok ku dňu 29.05.2017 pod takýmto účastníckym číslom, pričom celková pohľadávka právneho predchodcu žalobcu predstavovala sumu 151,38 eur. Právny zástupca žalobcu výzvou na zaplatenie, predžalobnou výzvou zo dňa 22.10.2019, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 31.10.2019 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 241,39 eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 4243, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalobcom dňa 06.11.2018 v spojení s dodatkom č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že právny predchodca žalobcu postupoval na žalobcu pohľadávky vyplývajúce z jeho podnikateľskej činnosti. Elektronickým podaním na výzvu súdu dňa 08.04.2021 oznámil právny zástupca žalobcu, že predkladá pokus o zmier, ktorým právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom zákonná podmienka podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. bola splnená podľa vyjadrenia právneho predchodcu žalobcu s tým, že uvedený dokument bol zasielaný obyčajnou poštovou zásielkou bez doručky, resp. podacieho hárku. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal aj na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Z pokusu o zmier zo dňa 17.05.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 151,38 eur. K takémuto listu bola pripojená aj celková platobná rekapitulácia ku dňu 17.05.2017, z ktorej vyplýva, že žalovaný nezaplatil dve faktúry v celkovej výške 151,38 eur.

7. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa § 43 ods. 1, 2, 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,

b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

c) odmietnuť uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak

1. poskytovanie verejnej služby na požadovanom mieste alebo v požadovanom rozsahu je technicky neuskutočniteľné okrem poskytovania univerzálnej služby podľa § 50 ods. 2 písm. a) alebo by bolo možné len s vynaložením neprimerane vysokých nákladov,

2. záujemca o ňu nedáva záruku, že bude dodržiavať zmluvu preto, že je dlžníkom podniku alebo iného podniku alebo niektorý z týchto podnikov už predtým odstúpil od zmluvy s ním alebo vypovedal s ním zmluvu alebo sa nachádza v zozname dlžníkov podľa osobitného predpisu, 36a)

3. záujemca nesúhlasí s podmienkami zmluvy o poskytovaní verejných služieb,

d) dočasne preruší alebo obmedzí poskytovanie verejnej služby z dôvodu

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení,

e) požadovať od účastníka alebo jeho splnomocneného zástupcu pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní verejných služieb predloženie preukazu totožnosti, vyhotoviť kópiu preukazu totožnosti alebo odčítať údaje z preukazu totožnosti elektronickými prostriedkami na účely overenia poskytnutých údajov účastníka podľa odseku 2 písm. b). Podnik je povinný

a) uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c),

b) pri uzatvorení zmluvy o poskytovaní verejných služieb získať a overovať údaje účastníka vrátane účastníka používajúceho predplatené služby podniku a viesť evidenciu týchto údajov v rozsahu podľa § 56 ods. 3 písm. a),

c) písomne, elektronickou poštou alebo službou krátkych správ (SMS) oznámiť účastníkovi najmenej jeden mesiac vopred podstatnú zmenu zmluvných podmienok a zároveň ho informovať o jeho práve odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb bez sankcií, ak tieto zmeny neakceptuje; oznamovacia povinnosť je splnená aj oznámením účastníkovi, že došlo k podstatnej zmene zmluvných podmienok a kde sa s týmito zmenami môže podrobne oboznámiť. Ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

11. Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; 38a) to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme. Zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi, 39)

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46,

4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplyvať na kvalitu služieb,

5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,

f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,

g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,

h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,

i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

12. Súd na základe vykonaného dokazovania považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný platným spôsobom uzatvoril vyššie uvedenú formulárovú zmluvu. Zároveň právny predchodca žalobcu pripravil návrh zmluvy s tým, že žalovaný nemohol takýto obsah zmluvy ovplyvniť, ale musel ju prijať ako celok alebo odmietnuť. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným tak vznikol spotrebiteľsko-právny vzťah, pretože právny predchodca žalobcu poskytoval elektronické služby žalovanému, pričom tieto služby poskytoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti /ide o skutočnosť známu z činnosti súdu, ako aj vyplývajúcu z Obchodného registra/ a žalovaný uzatváral zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ s tým, že v konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by pri uzatváraní a plnení zmluvy konal žalovaný v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Z uvedených dôvodov tak žalovaný má postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a právny predchodca žalobcu mal postavenie dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatňoval v súdnom konaní voči žalovanému postúpené peňažné pohľadávky, ktorá vyplývajú z predložených listinných faktúr, a preto súd najskôr preskúmal v predmetnom spore aktívnu legitímáciu žalobcu. Vecná legitímácia znamená označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej strane subjektom povinnosti, pričom ide o práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, žalobca, nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide s tým, že nedostatok pasívnej legitímácie

znamená, že ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľ hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom takejto povinnosti, o ktoré v konaní ide. Žalobca na preukázanie účinného postúpenia pohľadávok vychádzal z toho, že postačuje preukázať oznámenie o postúpení žalovanému, zmluvu o postúpení pohľadávok, odstúpením od zmluvy resp. pokusom o zmier zo dňa 17.05.2017, ktoré možné považovať za výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. Takéto tvrdenie však podľa názoru súdu neobstojí, pretože ide vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti o spotrebiteľský vzťah, a preto : „V priestore spotrebiteľského práva a súdneho konania však je treba vyhodnocovať otázku vecnej legitímácie strán sporu (no najmä dodávateľa, podnikateľa) v rozsahu celého okruhu otázok spojených s platnosťou, účinnosťou, či účinkom postúpenia pohľadávky na podklade zmluvy, čo v sebe zahŕňa aj potrebu skúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky. Dovolenosť postúpenia pohľadávky okrem základných podmienok upravených vo všeobecnom súkromnoprávnom predpise upravujú aj osobitné zákony upravujúce bankové, telekomunikačné, alebo iné právne vzťahy. Nutnosť preskúmania dovolenosti postúpenia pohľadávky (a platnosť postúpenia) v aj spotrebiteľských vzťahoch bola potvrdzovaná aj judikatúrou (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017).“ /uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/142/2019 zo dňa 29. apríla 2020/. Pri posudzovaní platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu je tak potrebné vychádzať z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje postúpenie pohľadávky ako aj z ustanovenia § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách a to vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu postupoval pohľadávky vzniknuté podniku, ktorý poskytoval elektronické služby. Ustanovenie § 43 ods. 13 umožňuje podniku postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom účastníka, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že účastníka písomne vyzval na plnenie a účastník je napriek tejto výzve v omeškaní s platením dlhu dlhšie ako 90 dní. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal počas súdneho konania splnenie takýchto zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, pretože napriek výzve súdu nepreukázal účinné doručenie odstúpenia od zmluvy resp. pokusu o zmier zo dňa 17.05.2017, ktoré možno považovať za výzvu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. žalovanému, resp. súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky. Z uvedených dôvodov tak neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v spojení s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto je takéto postúpenie pohľadávky neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, v dôsledku čoho žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby a uplatnenie si vyššie špecifikovaného nároku. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že podľa § 151 ods. 1 CSP je potrebné považovať za nesporné skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela tak je potrebné uviesť, že s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu je potrebné prihliadnuť aj na právny názor obsiahnutý v rozhodnutí Ústavného súdu SR : „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“/uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019/. Zároveň samotná skutočnosť, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému neznamena, že súd nie je oprávnený preskúmať platnosť postúpenia pohľadávky resp. existenciu pohľadávky. „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523526'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2009, sp. zn. 1Cdo 76/2007/. Z uvedených dôvodov tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože žalovaný aj keď bol úspešný v súdnom konaní v celom rozsahu, tak žiadne trovy konania mu nevznikli a preto mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).